

השופט הקטן

7

1

פעם היו שני סוחרים ולהם שתי חניות, חנות על-יד חנות. אחד היה מוכר שמן, והשני מוכר בשמים. רק קיר דק הפריד בין שתי החניות. ערב אחד הביט סוחר הבשמים דרך הקיר הדק וראה שחברו מונה דינרים של זהב ושם אותם אל תוך מטפחת אדמה. מנה אחריו גם הוא, ומצא שהם בדיוק מאה ששים וחמשה. חשקה נפשו של סוחר הבשמים בזהב חברו. מה עשה? יצא החוצה והתחיל צועק: «עזרו לי! עזרו לי! את כספי גנבו ממני!»

5

מיד נגשו אליו שוטרים ושאלו אותו: «במי אתה חושד?»

אמר: «אינני יודע... איש לא בא לכאן משעה ששמתי את מאה ששים וחמשה הדינרים שלי במטפחתי האדמה, חוץ משכני זה, סוחר השמן».

10

בדקו אצל השכן ומצאו אצלו מאה ששים וחמשה דינרים בתוך מטפחת אדמה. התחיל השכן לצעק: «כסף זה שלי הוא! אל תקחו אותו ממני!»

איש לא האמין לו. לקחו אותו והביאו אותו לבית-הסתר. כעבר ימים אחדים התחיל המשפט. השופט שאל וחקר את שני החברים, אך לא ידע להוציא משפט.

15

ערב אחד יצא השופט לטייל מחוץ לעיר. פגש קבוצת נערים והקשיב לשיריהם. והנה אחד מהם אומר: «יודעים אתם מה? אני אהיה השופט, ואשפט בין סוחר השמן וסוחר הבשמים!»

20

עמד לו השופט הגדול מן הצד, תחת אחד העצים והסתכל. הנערים לקחו את החבר שלהם ונתנו לו לשבת על אבן אחת, שבאה במקום כסא המשפט. שני נערים אחרים באו ועמדו לפניו. אחד, ששחק את סוחר השמן, אמר: «מאה ששים וחמשה הדינרים שלי הם!» והשני, ששחק את סוחר הבשמים, אמר: «הדינרים שלי הם! אני עצמי עטפתי אותם במטפחתי האדמה, ושמתי אותם בארגז והנה בא סוחר השמן וגנב אותם ממני».

25

אמר הנער השופט: הביאו סיר של מים חמים ושימו בו את הדינרים! אם יעלו על המים כתמי שמן, נדע כי הדינרים הם של סוחר השמן, מפני שהידיים שלו משמנות תמיד. אם לאו – הם של סוחר הבשמים». שמע השופט האמת, ומיד נגש לנער החכם ונשק אותו על מצחו. למחרת בא לבית-המשפט ואמר: «קראו אלי את סוחר השמן ואת סוחר הבשמים!»

30

הביאו את שני השכנים לפני השופט, וכל אחד מהם ספר שוב את ספורו. השופט הקשיב, ואחר-כך פקד שיביאו לפניו את הדינרים, וגם סיר של מים חמים הביאו לפניו. לקח ושם את הדינרים בתוך הסיר, ומיד נראו כתמי שמן על פני המים. השופט קרא לשוטר ואמר: «הראה את הסיר לכל האנשים! יראו ויאמרו: דינרים אלה של מי הם?»

35

ראו האנשים ואמרו כלם יחד: «של מוכר השמן! של מוכר השמן!» אז השיב השופט את הכסף לסוחר השמן, ואת מוכר הבשמים שלח לבית-הסתר. התחילו כלם מברכים את השופט. אמר להם השופט: «לא אותי צריכים אתם לברך, אלא את אותו נער חכם שפגשתי משחק בשדה».

40